

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 50Cb/54/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120224277
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Svrčková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:6120224277.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Renátou Svrčkovou v právnej veci žalobcu : Energy Europe, SE, so sídlom Kopčianska 10, 851 01 Bratislava, IČO : 47 542 667, právne zastúpený TOMANÍČEK & PARTNERS s.r.o., so sídlom Sládkovičova 6, 010 01 Žilina, IČO: 47 239 000, proti žalovanému : Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO : 00 151 700, o zaplatenie 142,04 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 23,67 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 23,67 eur od 03.11.2019 do zaplatenia, **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 118,37 eur, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Súd žalobu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 118,37 eur od 03.11.2019 do zaplatenia **z a m i e t a**.

IV. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 56% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou postúpenou z Okresného súdu Banská Bystrica Okresnému súdu Žilina dňa 10.09.2020 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 142,04 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 142,04 eur od 03.11.2019 až do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 26.08.2019 došlo na parkovisku pri obchodnom centre K. E. Ž. k škodovej udalosti, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo žalobcu (G. Q., EČV: J. XXXMD, VIN: F.). K poškodeniu došlo tak, že do vozidla žalobcu, ktoré bolo zaparkované na parkovisku, narazilo vozidlo škodcu, p. G. G., ktorý je poistený u žalovanej. Opravu vozidla realizovala spoločnosť PVcar, s. r. o., IČO: 45 353 310, so sídlom Závodská cesta 24/3906, 010 01 Žilina a za jej vykonanie sumu 1.292,38 eur vrátane DPH, pričom faktúra č. 201900687, vystavená 20.09.2019 obsahuje aj zvolené jednotkové ceny. Vznik a výška škody boli riadne nahlásené žalovanej, ktorá škodovú udalosť eviduje pod č. XXXXXXXXXXXX a ktorá šetrenie poistnej udalosti ukončila 18.10.2019 krycím listom - „Oznámenie o poukázaní náhrady škody“. Ako je z predmetného listu zrejmé, poisťovňa poistné plnenie čiastočne priznala v rozsahu 958,32 eur, čím škodu akceptovala, avšak zároveň pristúpila aj k jeho kráteniu, o. i., v rozsahu 142,04 eur, ktoré laxne odôvodnila akýmsi domnelým navýšením ceny za vykonané práce. Žalobca s krátením o uvedenú sumu nesúhlasí, pretože je v rozpore s ust. o náhrade škody a poistení zodpovednosti za škodu podľa zákona č.40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a zák. č.381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení (ďalej len „ZPZP“) a poukazuje, že cena účtovaná

zvolenou opravovňou, PVcar, s. r. o., neprekračuje ceny autorizovaných servisov a je podstatne nižšia, čo potvrdzuje e-mailová správa zástupcu spoločnosti Porsche Inter Slovakia (autorizovaný opravca), kde uvádza ich výšku ceny. Okrem takto načrtnutej hranice neexistuje v prejednávacom prípade žiadne ust. zákona ani iný právny základ umožňujúci poisťné plnenie krátiť z titulu údajného nadhodnotenia prác, na čo adekvátne reaguje aj judikatúra v obdobných veciach, napr. rozsudok Okresného súdu Žilina z 24.05.2017, sp. zn. 25Csp/56/2016 (taktiež proti žalovanej) alebo rozsudok Okresného súdu Trenčín z 13.06.2019, sp. zn. 15Csp/26/2019. Postavenie žalobcu posilňuje aj tá skutočnosť, že vystupuje v postavení poškodeného, ktorému bola škoda v podstate nanútená a nespôsobil si ju sám. Žalobca súčasne poukazuje, že odôvodnenie poisťovne v krycom liste nie je možné starostlivo preskúmať pre jeho vágnosť, pričom žalovaná je podľa § 11 ods. 6 písm. b) ZPZP a § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka povinná svoje rozhodnutie riadne zdôvodniť. Význam to má najmä pre poisťencov a poškodených, ktorí majú právo sa s rozhodnutím oboznámiť a po starostlivom zvážení všetkých možností, prijať rozhodnutie, či podať žalobu, resp. príslušný návrh alebo či od takého konania upustiť. Zákonnú podmienku však žalovaná nespĺňa a jej odôvodnenie, hoci laxné, meniť nemôže. Žalobca sa tak návrhom domáha zaplataenia krátenej sumy (istina), úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy istiny od 03.11.2019 do zaplataenia a náhrady trov konania.

3. Po vydaní platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania (sp. zn. 25Up/163/2020), žalovaný podal odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom uviedol, že žalovaný nahlásenú škodovú udalosť riadne prešetril a žalobcovi dňa 21.10.2019 vyplatil prislúchajúcu náhradu škody za poškodenie motorového vozidla vo výške 958,32 eur, a to priamo na účet autoservisu, ktorý vykonal opravu predmetného poškodeného motorového vozidla. V zmysle splnomocnenia žalobcu udeleného pre autoservis, ktorý vykonával opravu predmetného poškodeného vozidla zo dňa 09.09.2019, informoval žalovaný o tejto skutočnosti aj uvedený autoservis listom zo dňa 18.10.2019. Žalobným návrhom uplatnená istina vo výške 142,04 eur spočíva v rozdieli medzi žalobcom uplatnenou výškou 1Nh za vykonané práce v sume 43,-eur bez DPH/1Nh a žalovaným priznanou výškou 1Nh za vykonané práce v sume 26,67 eur/1Nh. Takto vzniknutý rozdiel predstavuje sumu vo výške 118,37 eur bez DPH, ktorú si uplatňuje žalobca, avšak v tomto konaní k tejto sume prirátal žalobca ešte aj prislúchajúcu DPH vo výške 20% z predmetnej sumy, tzn. $118,37 + 20\% \text{ DPH z tejto sumy} = 142,04 \text{ eur}$. Pri výpočte škody žalovaný pritom vychádzal zo žalobcom predloženej faktúry č. 201900687 vystavenej spoločnosťou PVcar, s.r.o. Žalovaný má za to, že žalobcom uplatnená výška normohodiny je neprimeraná a odkazuje pritom na priložené cenníky neautorizovaných autoservisov v Žiline. V zmysle ustanovenia § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty (zákon o DPH), právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa ustanovenia § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa ustanovenia § 71. Súčasne je potrebné uviesť že poisťovacia činnosť je oslobodená od dane podľa § 37 zákona o DPH. Nakoľko žalobca aj autoservis, ktorý vykonal opravu predmetného motorového vozidla, sú platitelia DPH, vzniká žalobcovi, platiteľovi DPH, nárok na odpočítanie DPH z predmetnej opravy poškodeného motorového vozidla v súlade s ustanovením § 51 ods. 1 písm. a) zákona o DPH. Žalovaný DPH neprepláca, nakoľko zaplatenú daň vráti daňovému subjektu štát na základe uplatnenia možnosti vrátenia dane pri podaní daňového priznania. V prípade preplatenia DPH zo strany žalovaného by tak išlo na strane platiteľa DPH (žalobcu) o obohatenie, keď by daň bola preplatená dvakrát, a to zo strany poisťovne (žalovaného) ako aj zo strany štátu. Priznanie DPH, v tomto prípade vo výške 23,67 eur je preto podľa názoru žalovaného v rozpore s ustanoveniami zákona o DPH. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, ktorých zaplataenia sa podaným žalobným návrhom žalobca spolu s istinou domáha, poukazuje žalovaný na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.02.2019, sp. zn. 1Cdo 212/2017, v zmysle ktorého ak si žalovaný splnil svoju povinnosť ustanovenú mu § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosťou za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, nie je povinný uhradiť žalobcovi ako poškodenému úroky z omeškania. V zmysle predmetného rozhodnutia by sa žalovaný do omeškania s plnením náhrady škody dostal až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške škody neuhradil v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP. Obdobné stanovisko obsahuje aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo 145/2017. Nakoľko v danom prípade došlo k škodovej udalosti dňa 26.08.2019 a keďže žalovaný už dňa 21.10.2019 vyplatil poškodenému náhradu škody za poškodenie motorového, pričom v liste zo dňa 18.10.2019 žalovaný zároveň uviedol dôvod, pre ktorý nepriznal žalobcovi sumu vo výške 142,04 eur, splnil si týmto svoju povinnosť uloženú mu ustanovením § 11 ods. 6 zákona o PZP. S poukazom na uvedené žalobca nemá nárok na uplatnené úroky z omeškania.

4. Následne doručil vyjadrenie k odporu žalobca, v ktorom uviedol, že vo vzťahu k istine a uplatnenej dani z pridanej hodnoty uvádzajú, že žalobu berú späť v rozsahu 23,67 eur, čo zodpovedá sadzbe 20 % DPH uplatnenej spolu s istinou. Vo zvyšku istiny, t. j. 118,37 eur ako aj na ostatných nárokoch v celom rozsahu trvajú. Pokiaľ ide o cenníky neautorizovaných servisov predložené protistranou podotýkajú, že nie sú smerodajné. Predovšetkým ide o ceny za iné továrenské značky a typy vozidiel: Fiat, Škoda, Alfa, Kia, Renault než motorové vozidlo, ktorého sa spor týka: G.. Tento parameter zásadným a nepopierateľným spôsobom ovplyvňuje aj cenu. Žalovaný vo svojom odpore poukázal na normohodiny iných neautorizovaných servisov nachádzajúcich sa v Žiline, avšak úlohou poisťovne nie je odporúčanie autoservisov s najnižšou normohodinou pri výkone opravy poškodeného vozidla, ale povinnosť poskytnúť poistné plnenie. Žalobca vo svojom návrhu uviedol ako dôkaz e-mailovú komunikáciu, ktorá odkazovala na určenie normohodiny v autorizovanom servise, kde uvádza ich výšku a z ktorej je evidentné, že cena normohodiny určená opravárenskou spoločnosťou uvedené neprekračuje. Žalovaný teda nie je oprávnený, aby posudzoval jednotlivé servisy z hľadiska normohodiny, ale aby riadne prešetril poistnú udalosť, poskytol poistné plnenie vo výške vzniknutej škody a v prípade krátenia poistného plnenia dostatočne a jasne odôvodil svoje rozhodnutie v súlade s ust. § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Žalobca má právo rozhodnúť sa pre akýkoľvek servis, ktorý vykoná opravu poškodeného vozidla a žalovaný, t.j. poisťovňa rozhodnutie poškodeného vo voľbe opravárenskej spoločnosti musí akceptovať. Navyše opätovne poukazujú na skutočnosť, že škodu si poškodený nespôsobil sám, ale bola mu nanútená. Žalovaný v stanovenej lehote, t. j. 15 dní od skončenia šetrenia poistnej udalosti, plnil poistné plnenie len čiastočne, a to vo výške 958,32 eur. Zo zvyšnej časti (krátenej časti) je žalobca oprávnený požadovať aj úroky z omeškania, nakoľko táto časť žalovaným nebola plnená v súlade s ust. 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka, čím sa dostal do omeškania. Úrok z omeškania má sankčnú povahu za omeškanie dlžníka so splnením záväzku a platí sa popri samotnom dlžnom plnení stanoveným percentom z tej časti dlhu, z ktorej je dlžník v omeškaní, teda ktorú ešte nezaplatil. Je preto nepochybné, že žalovaný je povinný zaplatiť úroky z omeškania z tej časti poistného plnenia, ktorú žalobcovi z dôvodu jeho krátenia neuhradil. Vzhľadom na uvedené s podaným odpor žalobca nesúhlasí.

5. Žalovaný sa podaním zo dňa 19.10.2020 vyjadril, že žalovaný priznal primeranú cenu vo výške 26,67 eur bez DPH/1Nh vychádzajúc z cien neautorizovaných servisov v Žiline, cenníky : 25,-eur Auto Becchi, s.r.o., 22,-eur-25,-eur SÚDST, s.r.o., 23,-eur Nový Topcar, s.r.o., 22,-eur Auto Market, s.r.o. Žalovaný nepriznal najnižšiu cenu za 1 Nh, ale vychádza z cien viacerých autoservisov v Žiline s prihliadnutím na C. G. Q. priznal cenu 26,67 eur/1Nh. Pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania, žalovaný poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2017.

6. Podaním zo dňa 22.12.2020 sa žalobca vyjadril, že žalobca podaním zo dňa 03.09.2020 zobral žalobu čiastočne späť, a to v rozsahu 23,67 eur, čo zodpovedá sadzbe 20% DPH uplatnenej spolu s istinou. Súčasne žalobca uvádza, že čiastočné späťvzatie žaloby sa týka aj príslušenstva pohľadávky, a to v časti úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 23,67 eur od 03.11.2019 do zaplatenia. Vo zvyšku istiny, t.j. 118,37 eur, ako aj na ostatných nárokoch žalobca trvá.

7. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

8. Podľa § 145 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9. Vzhľadom na dispozitívny procesný úkon žalobcu, ktorým vzal žalobu čiastočne späť, rozhodol súd pri aplikácii citovaných zákonných ustanovení o zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 23,67 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 23,67 eur od 03.11.2019 do zaplatenia a to tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia (I. výrok).

10. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 17.02.2021, na ktorom vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu s poukazom na ust. § 1 ods. 1 písm. p) vyhlášky MS SR č. 24/2021 Z.z., podľa ktorej v čase mimoriadnej situácie alebo núdzového stavu sa vykonávajú pojednávania, hlavné pojednávania a verejné zasadnutia v týchto veciach: p) konanie v civilnom sporovom konaní a v civilnom mimosporovom konaní, ak strany sporu alebo účastníci konania súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti. Právny zástupca žalobcu súhlasil s pojednávaním dňa 17.02.2021 v neprítomnosti. Žalovaný súhlasil s pojednávaním dňa 17.02.2021 v neprítomnosti.

11. Podľa článku 8 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

12. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla:

(1) Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

(2) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,

d) ušlého zisku.

13. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlo: Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

15. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

16. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

17. Podľa § 442 ods. 1 zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“) uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

18. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

19. Podľa § 443 Občianskeho zákonníka, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

20. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že dňa 26.08.2019 došlo k dopranej nehode - škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle žalobcu značky G. Q.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla škodcu, ktorý mal vozidlo pre prípad zodpovednosti za škodu povinne zmluvne poistené u žalovaného. Táto škodová udalosť bola riadne ohlásená

žalovanému. Ďalej v konaní nebolo sporné, že žalobca si nechal vykonať opravu poškodeného motorového v autoservise PVcar, s.r.o., ktorý za opravu motorového vozidla vyúčtoval faktúru č. 201900687 na sumu 1.292,38 eur s DPH. Existencia škodovej udalosti, ako aj nárok žalobcu uplatnený u žalovaného vyplýva z oznámenia žalovaného o poukázaní náhrady škody zo dňa 18.10.2019, z ktorého vyplýva, že žalovaný vyplatil žalobcovi poistné plnenie vo výške 958,32 eur. Žalovaný v tomto oznámení uviedol, že náhradu škody stanovili : faktúra za opravu v sume 1.292,02 eur, práca navýšenie, lakovacia práca navýšenie mínus 142,04 eur, DPH mínus 191,66 eur, skutočná škoda v sume 958,32 eur, poistné plnenie v sume 958,32 eur. Uvedené skutkové okolnosti boli nesporné podľa § 151 ods. 1 CSP, pričom zároveň v konaní neexistovala dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti, v nadväznosti na čo súd z týchto vychádzal v súlade s úpravou § 186 ods. 2 veta prvá CSP.

21. Škoda, ako kategória občianskeho práva sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by bolo treba vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu. S poukazom na judikát R 25/1990 pri stanovení výšky náhrady škody spôsobenej na veci treba vychádzať z nákladov (ich ceny), ktoré treba vynaložiť na uvedenie veci do pôvodného stavu. Výšku peňažnej náhrady vyjadrujúcu náklady na uvedenie veci do pôvodného stavu treba zistiť a určiť objektívne a nezávisle od okolností súvisiacich so škodnou udalosťou. Ak nie je uvedenie veci do pôvodného stavu možné, potom sa pre určenie výšky náhrady škody vychádza z výšky nákladov, ktoré sú nutné na to, aby odškodnenie bolo poskytnuté inak, ako uvedením veci do predchádzajúceho stavu (napr. náklady na obstaranie veci toho istého druhu alebo podobnej veci).

22. Žalobca si v danom spore uplatnil nárok titulom krátenia poistného plnenia, čo odôvodnil tým, že žalovaný neodôvodnene krátil poistné plnenie (krátil cenu za vykonané práce, normohodinu). Nárok na zaplatenie krátenej časti poistného plnenia titulom poistnej udalosti bol tak medzi stranami sporný.

23. Súd sa zaoberal samotným uplatneným žalobným nárokom, nárokom na zaplatenie sumy 118,37 eur s príslušenstvom (žalobca sa pôvodne žalobou domáhal zaplatenia sumy 142,04 eur, následne žalobca v priebehu konania zobral žalobu v časti istiny 23,67 eur s príslušenstvom späť a predmetom konania tak ostala žaloba o zaplatenie 118,37 eur s príslušenstvom). Z faktúry č. 201900687 okrem iného vyplýva, že servis vyúčtoval žalobcovi za opravu motorového vozidla sumu 1.076,98 eur bez DPH, spolu s DPH suma 1.292,38 eur a to za práce suma 487,60 eur bez DPH a za materiál suma 589,38 eur bez DPH, servis vychádzal z normohodiny 43,-eur bez DPH. Žalovaný znížil poistné plnenie o sumu 191,66 eur (táto suma nie je predmetom sporu) a zároveň znížil aj o sumu 142,04 eur (táto suma je predmetom sporu, po čiastočnom späťvzatí z uvedeného vyčíslenia predmetom sporu suma 118,37 eur) - ide o prácu navýšenie, lakovacie práce navýšenie, pričom žalovaný priznal normohodinu v sume 26,67 eur bez DPH za vykonané práce, pretože mal za to, že žalobcom uplatnená výška normohodiny (43,-eur bez DPH) je neprimeraná a odkázal na predložené cenníky neautorizovaných autoservisov v Žiline (č.l. 47-50). Pokiaľ ide o cenníky neautorizovaných servisov predložených žalovaným, súd má za to, že nie sú v danom spore smerodajné, relevantné, ide o cenníky (cena za normohodinu), ktoré sa týkajú iných značiek vozidiel : Fiat, Škoda, Alfa, Kia, Renault, Dacia. V danej veci bolo poškodené motorové vozidlo žalobcu značky G. Q.. Žalobca spolu so žalobou predložil a odkázal na cenník - určenie normohodiny v autorizovanom servise, kde cena normohodiny za práce (na typ, značku vozidla žalobcu) bola vyčíslená na sumu 114,14 eur bez DPH. Súd poukazuje na ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., v zmysle ktorého poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody. Bolo preukázané, že náhrada škody, ktorú škodca spôsobil na vozidle žalobcu bola vo výške 1.076,98 eur bez DPH, resp. v sume 1.292,38 eur s DPH a oprava vozidla, za ktorú servis účtoval sumu 1.076,98 eur bez DPH, sumu 1.292,38 eur s DPH, je tak skutočnou škodou v zmysle § 442 Občianskeho zákonníka. Žalovaný náklady na opravu krátil o sumu 142,04 eur (znížil normohodinu za vykonané práce, lakovacie práce).

24. Súd poukazuje na to, že cena za vykonané práce (normohodina) sa v jednotlivých autoservisoch na území Slovenskej republiky môže líšiť. Preto stanovovať akúsi priemernú cenu za opravu - za vykonané práce zo strany žalovaného nie je ani možné. Zároveň ani v cit. zákone č. 381/2001 Z.z. nie je uvedené, že poškodený má právo na plnenie iba v rámci výpočtu náhrady škody poisťovňou, teda žalovaným. Preto výpočet náhrady škody na základe prieskumu žalovaného - cenníkov

neautorizovaných autoservisov nemá žiadnu právnu relevanciu a nemôže byť základom pre určenie, v akej výške bude alebo nebude škoda uhradená.

25. Preukázanou škodou, ktorá žalobcovi vznikla poškodením jeho motorového vozidla pri škodovej udalosti, a teda škodou skutočnou (§ 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka), sú náklady, ktoré musel žalobca vynaložiť za vykonanú opravu, teda cena vykonanej opravy. Žalobca žalovanému na preukázanie nároku na náhradu vzniknutej škody predložil faktúru č. 201900687. Súd poukazuje na to, že žalobca predložením ceny za normohodinu za vykonané práce zo strany autorizovaného servisu náležite preukázal, že cena za normohodinu 43,-eur bez DPH pre daný typ a model auta účtovaná servisom, ktorý si žalobca na opravu vozidla zvolil, je dokonca podstatne nižšia, než je cena práce pre totožný typ a značku motorového vozidla v autorizovanom servise. Nedošlo teda k situácii, že by si servis žalobcu účtoval cenu za práce nadhodnotenú, neprimeranú, nad rámec ceny účtovanej dokonca autorizovaným servisom.

26. Súd konštatuje, že všetky náklady na navrátenie vozidla žalobcu do pôvodného - prevádzkyschopného stavu boli vynaložené účelne tak, aby stav vozidla zodpovedal stavu pred škodovou udalosťou. Všetky náklady boli riadne preukázané faktúrou za vykonanú opravu. Reálna škoda bola žalobcom riadne preukázaná. Nemožno prenášať povinnosť na zaplatenie nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu na poškodeného (žalobcu) a nedôvodne ho znevýhodňovať oproti škodcovi (poistenému u žalovaného). Žalobca svojím konaním neprispel k poškodeniu jeho vozidla. V dôsledku škodovej udalosti sa poškodený dostáva do situácie, keď na rozdiel od vinníka škody, si počínal v súlade s právom (neporušil právne predpisy) a bol nútený ako poškodený vynaložiť zo svojho majetku značnú sumu na to, aby svoje vozidlo mohol používať ako pred škodovou udalosťou. Takáto oprava vozidla bola poškodenému v podstate vnútená protiprávnym konaním škodcu, a nie je preto možné od neho spravodlivo požadovať, aby na nehodu (škodovú udalosť), ktorú nezavinil, doplácal. Poškodený nemôže doplácať na to, resp. byť sankcionovaný za to, že mu niekto iný spôsobil škodu a byť sankcionovaný tým, že mu nebude preplatená náhrada škody v celom rozsahu, resp. všetky účelne vynaložené náklady na opravu veci. Ak žalovaný tvrdí, že krátenie bolo dôvodné, resp. ak neakceptuje predloženú faktúru a aj vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný je subjektom, ktorý má zo zákona vykonávať šetrenie, musí svoje tvrdenia relevantne preukázať a zdôvodniť, a nie prenášať túto povinnosť na žalobcu. Súd totiž vychádza z toho, že aplikácia citovaných ustanovení § 442 a § 443 Občianskeho zákonníka na danú právnu vec znamená, že žalobcovi musí byť kompenzovaná ujma, ktorá mu vznikla z titulu dopravnej nehody, škodovej udalosti, za súčasného stavu, že žalovaný nepreukázal, že by sa žalobca bezdôvodne obohatil. V tejto súvislosti súd odkazuje na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR zaoberajúcu sa výkladom citovaných ustanovení § 442 a 443 Občianskeho zákonníka v skutkovo a právne identických veciach, teda vo veciach náhrady škody po dopravnej nehode, napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obdo/48/2012 zo dňa 28.03.2013, v ktorom Najvyšší súd SR, ako súd dovolací, potvrdil správnosť rozsudku odvolacieho súdu, ktorý potvrdzuje žalobcom podaný výklad ustanovení § 442 a § 443 Občianskeho zákonníka: „Žalobcovi musí byť kompenzovaná ujma, ktorá mu vznikla z titulu dopravnej nehody, za súčasného stavu, že žalovaný nepreukázal, že by sa žalobca bezdôvodne obohatil.“ Žalovaný náležite nepreukázal dôvodnosť a účelnosť krátenia poistného plnenia (krátenie normohodiny).

27. Z vykonaného dokazovania má súd za to, že náklady za práce účtované autoservisom neprevyšujú obvyklú cenu v danom regióne opravcu pre konkrétnu značku a typ vozidla, neuznané náklady na cenu práce (normohodinu) v plnej výške neboli uznané žalovaným dôvodne, nakoľko žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal, že výška normohodiny účtovaná servisom je nadhodnotená, resp. je neobvyklá pre konkrétnu značku a typ vozidla. Naopak, žalobca predložil cenník autorizovaného autoservisu (ich cenu práce pre daný typ vozidla). Žalobca tak uniesol nielen bremeno tvrdenia, ale aj bremeno dôkazu vo vzťahu k nároku na uplatnenú výšku vykonaných prác. Žalobca teda preukázal, že účtovaná normohodina za práce autoservisom je primeraná a nijakým spôsobom nepredstavuje nadštandardnú výšku oproti iným autoservisom. Poškodený nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať čo najlacnejší autoservis s najnižšími cenami, či prípadne nejaký zmluvný autoservis, ktorý spolupracuje so žalovaným. Súd má za to, že faktúra predložená žalobcom predstavuje konkrétnu sumu - majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť, aby poškodené vozidlo malo rovnaké kvalitatívne, funkčné a estetické parametre ako pred škodovou udalosťou. Výška normohodiny sa taktiež odvíja od použitej technológie opravy, skúseností a zručností servisu. Súd má za to, že náklady na opravu poškodeného motorového vozidla žalobcu boli jednoznačne nevyhnutné na jeho uvedenie

do pôvodného stavu, keď ich výška (skutočná škoda, § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka) v súhrne, aj položkovito vyplývala z listinného dôkazu a to faktúry č. 201900687 zo dňa 20.09.2019, vystavenej autoservisom, ktorý opravu poškodeného motorového vozidla žalobcu zrealizoval.

28. V prípade škodovej udalosti vznikla poškodenému škoda spočívajúca v nákladoch opravy vozidla v sume 1.076,98 eur bez DPH, v sume 1.292,38 eur s DPH (faktúra č.l. 9). Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poisťného plnenia žalovaným vo výške 958,32 eur je potom žalobcom uplatnená pohľadávka v tomto konaní vo výške 118,37 eur uplatnená dôvodne, žalobca má tak nárok na zaplatenie sumy 118,37 eur, preto súd žalobe v tejto časti vyhovel a to tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku (II. výrok) a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných hmotno-právnych ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP (žalovaný v oznámení zo dňa 18.10.2019 uviedol fakturovanú sumu 1.292,02 eur, krátil uvedenú sumu o DPH 191,66 eur - táto uvedená suma nebola predmetom konania a poisťné plnenie krátil aj o sumu 142,04 eur - táto suma bola predmetom konania, po čiastočnom späťvzati predmetom konania suma 118,37 eur).

29. Žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania od 03.11.2019 do zaplatenia, keďže sa dá z listu žalovaného zo dňa 18.10.2019 predpokladať, že poisťné šetrenie bolo ukončené dňa 18.10.2019, aj keď výslovne to tam nie je uvedené a začala plynúť 15 dňová lehota na poskytnutie plnenia. Listom zo dňa 18.10.2019 žalovaný oznámil výšku poisťného plnenia a uviedol dôvody, pre ktoré poisťné plnenie znížil, zároveň poukázal poisťné plnenie v sume 958,32 eur. Dňom 19.10.2019 tak začala plynúť 15-dňová lehota, ktorá uplynula dňa 02.11.2019. Žalovaný namietal, že nárok na úrok z omeškania žalobcovi neprináleží, nakoľko žalovaný si splnil povinnosť voči poškodenému a poukázal zároveň na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017.

30. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný si splnil povinnosti v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. v zákonom určenej lehote. Poisťnú udalosť zlikvidoval a poskytol poisťné plnenie a taktiež aj informoval žalobcu (resp. na základe splnomocnenia žalobcu autoservis, ktorý vykonával opravu poškodeného vozidla) o dôvodoch poskytnutého poisťného plnenia a o spôsobe výpočtu poskytnutého plnenia. To, že žalovaný neodôvodnil zníženie poisťného plnenia podľa predstáv žalobcu, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nesplnil, a teda sa dostal do omeškania.

31. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018 sp. zn. 3Cdo/145/2017, zo dňa 27.05.2020 sp. zn. 7Cdo/109/2018, ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.02.2019, sp. zn. 1Cdo/212/2017, keď predmetom prieskumu dovolacieho konania bola práve právna otázka dôsledkov omeškania poisťovateľa s poskytnutím plnenia podľa § 11 ods. 7 a 8 zákona č. 381/2001 Z.z. (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018, v zmysle ktorého peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona č. 381/2001 Z.z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti). Zákonodarca totiž v § 11 ods. 8 uvedeného zákona jasne a zreteľne formuluje podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6 uvedeného zákona. Najvyšší súd SR vyslovil vo svojich rozhodnutiach záver, že omeškanie poisťovateľa v zmysle § 11 ods. 8 cit. zákona vzniká len ako dôsledok porušenia jeho povinnosti podľa § 11 ods. 6 cit. zákona. Dovolací súd skonštatoval, že ustanovenie § 11 cit. zákona sa týka výlučne nesplnenia povinnosti poisťovateľa, ktorá mu bola uložená v súvislosti so šetrením poisťnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Zákonodarca totiž jasne a zreteľne v § 11 ods. 8 formuluje podmienku, v zmysle ktorej poisťovateľ je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6 uvedeného zákona. Z dikcie tohto ustanovenia je zrejmé, že zákonodarca povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovanej poisťnej udalosti (obdobný názor vyslovili aj súdy nižšieho stupňa, napr. rozhodnutie KS v Trenčíne sp.zn. 6Co/58/2019, KS v Trnave sp.zn. 26Co/233/2017...). S poukazom na uvedené nebol dôvod odkloniť sa od daných záverov Najvyššieho súdu SR. Súd posúdil, že žalovaný

splnil svoje povinnosti v zmysle § 11 ods. 6 cit. zákona, a preto žalobcovi nevznikol nárok na úroky z omeškania.

32. Zároveň súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 228/2020 zo dňa 26.05.2012 (odsek 22 odôvodnenia)...k tvrdeniam žalobcu uvedeným v odvolaní a odôvodnení žaloby v celom rozsahu zaujal stanovisko v tejto veci Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 bod 16.3, keď uviedol, že žalovaná si svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z.z. splnila, nebola preto povinná uhradiť žalobcovi ako poškodenému úroky z omeškania. Do omeškania by sa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.

33. Na základe týchto uvedených skutočností súd žalobu žalobcu v časti uplatnených úrokov z omeškania zamietol a to tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku (III. výrok).

34. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. S poukazom na to, že súd konanie čiastočne zastavil (vo veci čiastočného zastavenia je procesné zavinenie na zastavení časti konania na strane žalobcu), v časti súd žalobu zamietol a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 118,37 eur, je úspech žalobcu a žalovaného čiastočný. Úspech žalobcu teda predstavuje 78% a úspech žalovaného 22%, čistý úspech žalobcu predstavuje 56% (súd priznal žalobcovi sumu 118,37 eur, žalobca sa pôvodne žalobou domáhal zaplattenia sumy 142,04 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% z tejto sumy od 03.11.2019 do zaplattenia, súd teda vyčíslil priznanú sumu a žiadanú sumu spolu s úrokmi z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku, čo predstavuje podiel 118,37 eur : 151,24 eur). Súd teda žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 56 % a to tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku (IV. výrok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.